

BRĂILOIU, CONSTANTIN N.

Avocat, om politic

N. 1809, Craiova - m. 19 iun. 1889, București.

Studii de drept la Geneva și Paris.

Are o bogată carieră politică și culturală. Profesor de drept penal (1838-1839) la cursurile organizate la București, sub domnia lui Alexandru Ghica; procuror al divanului din Craiova; membru al Obșteștii Adunări a Țării Românești (1844); director al Eforiei Școalelor (1848).

A fost însărcinat cu revizuirea legilor (1850), asesor pe lângă Secretariatul de Stat (1855), membru în Comisia pentru dezrobirea țăranilor (1856), membru la Înalta Curte, președinte al Curții de Comerț, secretar de stat al Țării Românești (1859), ministru de Justiție (1861, 1862).

A fost deputat (1866, 1869, 1871), senator, vicepreședinte al Senatului (1873) și primar al Bucureștiului.

Face parte dintr-o familie veche boierească, el însuși fiind agă, culcer.

A redactat *Albumul literariu* (1847) și *Conservatoriul progresistu* (1859-1861).

Opera: **Pravilniceasca condică a Domnului Alecsandru Ioan Ipsilanti** (1841); **Legiurile civile ale Țării Românești** (1854); **Condica de comerț a Țării Românești** (1858); **Leguirea Caragea** (1854; 1865); **Plaidoyer prononcé devant le tribunal correctionnel d'Ilfov** (1863); **Colecțiune de legi, ordonanțe și decrete domnești** (1867); **Revizuirea Constituțiunei** (1879).